

GÄLLIVARE TINGSRÄTT

DOM
2009-03-19
meddelad i
Gällivare

Mål nr B 655-08

PARTER (Antal tilltalade: 1)**Åklagare**

Kammaråklagare Ulrika Schönbeck och Kammaråklagare Anette Ölmro
Lokal åklagare i Gällivare, Åklagarkammaren i Luleå

Målsägande

1. Dödsboet efter Carolin Stenvall
Raningsvägen 24
944 73 Piteå

Ombud:

Advokat Håkan Kjellgren
Advokatbyrån Kaiding Handelsbolag
Box 114
941 23 Piteå

2. Annika Stenvall
Kallforsvägen 17
944 92 Blåsmark

Ombud och målsägandebiträde:

Advokat Håkan Kjellgren
Advokatbyrån Kaiding Handelsbolag
Box 114
941 23 Piteå

3. Eina Stenvall
Raningsvägen 24
944 73 Piteå

Ombud och målsägandebiträde:

Advokat Håkan Kjellgren
Advokatbyrån Kaiding Handelsbolag
Box 114
941 23 Piteå

4. Per Stenvall
Raningsvägen 24
944 73 Piteå

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 23	Lasarettsgatan 22	0970-758 00	0970-758 49	måndag - fredag
982 21 Gällivare		E-post: gallivare.tingsratt@dom.se		09:00 - 12:00
				13:00 - 15:00

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Håkan Kjellgren
Advokatbyrån Kaiding Handelsbolag
Box 114
941 23 Piteå

5. Rickard Svensson
Gulastorp 7723
281 92 Hässleholm

Ombud och målsägandebiträde:
Advokat Håkan Kjellgren
Advokatbyrån Kaiding Handelsbolag
Box 114
941 23 Piteå

Tilltalad

Jack TONI Alldén, 571230-9011
Frihetsberövande: Häktad
Ortdrivarvägen 6
982 38 Gällivare

Ombud och offentlig försvarare:
Advokat Leif Gustafsson
Kiruna Advokatbyrå
Box 22
981 21 Kiruna

DOMSLUT

Begångna brott
Mord

Lagrum
3 kap 1 § brottsbalken

Påföljd m.m.
Fängelse på livstid

Skadestånd

1. Toni Alldén skall utge skadestånd till Per Stenvall med 93.723 kr jämte ränta, dels på 75.000 från den 12 september 2008, dels på 18.723 kr från den 1 mars 2009, i båda fallen enligt 6 § räntelagen (1975:635) till dess betalning sker.
2. Toni Alldén skall utge skadestånd till Eina Stenvall med 89.322 kr jämte ränta, dels på 75.000 kr från den 12 september 2008, dels på 14.322 kr från den 1 mars 2009, i båda fallen enligt 6 § räntelagen (1975:635) till dess betalning sker.

3. Toni Alldén skall utge skadestånd till Annika Stenvall med 59.032 kr jämte ränta, dels på 50.000 kr från den 12 september 2008, dels på 9.032 kr jämte ränta från den 1 mars 2009, i båda fallen enligt 6 § räntelagen (1975:635) till dess betalning sker.
4. Toni Alldén skall utge skadestånd till Rickard Svensson med 20.000 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 12 september 2008 till dess betalning sker.
5. Toni Alldén skall utge skadestånd till dödsboet efter Carolin Stenvall med 50.509 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 9 januari 2009 till dess betalning sker.
6. Tingsrättens den 21 november 2008 meddelade beslut om kvarstad skall bestå till en månad efter att domen i skadeståndsdelen vunnit laga kraft.

Förverkande och beslag

1. I beslag taget ett kulgevär och en kula förklaras förverkade. Beslagen skall bestå (Polismyndigheten Norrbotten; beslagsliggare 2008-2500-BG2346-1 och 2009-2500-BG347-1).
2. Bevisbeslag av 16 hylsor och en plastmatta skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten Norrbotten; beslagsliggare 2008-2500-BG1903-2, 2008-2500-BG1903-3, 2008-2500-BG1903-4 och 2009-2500-BG1903-1)
3. Bevisbeslag av en handske och en trasa (sönderklippt byxa) skall bestå tills domen vunnit laga kraft. (Polismyndigheten Norrbotten; beslagsliggare 2008-2500-BG1957-1, 2008-2500-BG1957-2)

Häktning m.m.

Toni Alldén skall stanna kvar i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom.

Sekretess

Sekretessen enligt 7 kap 22 § sekretesslagen (1980:100) för uppgifterna i läkarintyg enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål m.m. och rättspsykiatriskt utlåtande skall bestå i målet i de delar som inte redan lämnats ut, se tingsrättens aktbilagor nummer 42 och 68.

Brottsofferfond

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Ersättning

1. Leif Gustafsson tillerkänns ersättning av allmänna medel för uppdraget som offentlig försvarare med 504.279 kr. Av beloppet avser 345.000 kr arbete, 112.499 kr tidsspillan och 46.780 kr utlägg. I ersättningen ingår mervärdesskatt med 100.855 kr 75 öre.

2. Håkan Kjellgren tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 209.526 kr. Av beloppet avser 179.400 kr arbete, 18.286 kr tidsspillan och 11.840 kr utlägg. I ersättningen ingår mervärdesskatt med 41.905 kr 20 öre.
3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdet skall stanna på staten.

Övrigt

1. Toni Alldén skall ersätta Per Stenvall för rättegångskostnader med 8.884 kr för inställelse till huvudförhandling jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom tills betalning sker.
 2. Toni Alldén skall ersätta Eina Stenvall för rättegångskostnader med 240 kr för inställelse till huvudförhandling jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom tills betalning sker.
 3. Toni Alldén skall ersätta Annika Stenvall för rättegångskostnader med 3.860 kr för inställelse till huvudförhandling jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom tills betalning sker.
 4. Toni Alldén skall ersätta Rickard Svensson för rättegångskostnader med 6.618 kr för inställelse till huvudförhandling jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för denna dom tills betalning sker.
-

YRKANDEN M.M.**Åklagarens yrkanden**Ansvarsyrkande

Toni Alldén har den 12 september 2008 på rastplatsen Stenbron eller annan okänd plats inom Gällivare kommun genom våldsanvändning bemäktigat sig, och i sin bil fört bort Carolin Stenvall med uppsåt att skada henne till liv eller hälsa och därigenom berövat henne friheten.

Toni Alldén har senare samma dag på en skogsbilväg i anslutning till E 10 ca 58 km söder om Gällivare uppsåtligt berövat Carolin Stenvall livet, genom att med ett jaktgevär skjuta henne dels i ryggen och dels i huvudet samt genom att ha tillfogat henne upprepat mycket kraftigt trubbigt våld mot huvudet och den första halskotan.

Därefter har Toni Alldén, vid okänd tidpunkt men före den 16 oktober 2008, dels obehörigen flyttat den avlidnas kropp till en plats vid Gyljen inom Överkalix kommun, den sk Stenåldersboplatsen, där han skymfligen behandlat kroppen genom att bränna den, samt dels genom att obehörigen ånyo flytta kroppen till en skogsbilväg i anslutning till korsningen E 10 — Edeforsvägen inom Överkalix kommun.

Lagrum: 3 kap 1 § brottsbalken

Särskilda yrkanden

1. Förverkande jämlikt 36 kap 2 § brottsbalken av hos Toni Alldén i beslag taget kulgevär (hjälpmedel vid brott), samt bestånd av beslaget tills dom i målet vinner laga kraft.
2. Bestånd av bevisbeslag beträffande en plastmatta till en bil, 16 tomhylsor, en gummihandske, en sönderklippt byxa och en uppsvampad kula.
3. Bestånd av det av tingsrätten den 21 november 2008 meddelade beslutet om kvarstad på en av åklagaren i förvar tagen släpvagn.

Målsägandenas yrkanden

Per Stenvall (far till *Carolin Stenvall*) har yrkat skadestånd enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen med 100 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 12 september 2008 tills betalning sker. Han har vidare yrkat ersättning för inkomstförlust med anledning av sjukskrivning med 18 723 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 1 mars 2009 tills betalning sker.

Eina Stenvall (mor till *Carolin Stenvall*) har yrkat skadestånd enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen med 100 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 12 september 2008 tills betalning sker. Hon har vidare yrkat ersättning för inkomstförlust med anledning av sjukskrivning med 12 922 kr och för sjukvårdskostnader med 1 400 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen på de två sistnämnda beloppen från den 1 mars 2009 tills betalning sker.

Annika Stenvall (syster till *Carolin Stenvall*) har yrkat skadestånd enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen med 75 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 12 september 2008 tills betalning sker. Hon har vidare yrkat ersättning för inkomstförlust med anledning av sjukskrivning med 8 252 kr och för sjukvårdskostnader med 780 kr, jämte ränta enligt 6 § räntelagen på de två sistnämnda beloppen från den 1 mars 2009 tills betalning sker.

Rickard Svensson (*Carolin Stenvalls* pojkvän) har yrkat skadestånd enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen med 75 000 kr jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 12 september 2008 tills betalning sker.

Dödsboet efter Carolin Stenvall har yrkat ersättning för begravningskostnader med 50 509 kr, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 9 januari 2009 tills betalning sker.

Per Stenvall, Eina Stenvall, Annika Stenvall och Rickard Svensson har även yrkat att tingsrätten skall besluta att tidigare meddelat beslut om kvarstad skall bestå.

Frihetsberövande

Toni Alldén anhölls den 16 oktober 2008 och förklarades häktad den 20 oktober 2008. Han har hållits häktad sedan dess.

Kvarstad

Efter att åklagare tagit en släpvagn i förvar yrkades från åklagarmyndighetens sida att tingsrätten skulle förordna om kvarstad på släpvagnen för att säkerställa verkställighet av skadestånd.

Per Stenvall, Eina Stenvall, Annika Stenvall och Rickard Svensson yrkade å sin sida att tingsrätten skulle förordna om kvarstad på så mycket av Toni Alldéns egendom att deras anspråk på skadestånd om sammanlagt 290 000 kr kunde antas bli täckt vid utmätning.

Tingsrätten höll förhandling i kvarstadsfrågan den 19 och den 21 november 2008 och förordnade i beslut den 21 november 2008 om kvarstad på så mycket av Toni Alldéns egendom att målsägandenas anspråk på skadestånd om i vart fall 290 000 kr kunde antas bli täckt vid en utmätning. Tingsrätten erinrade om att beslutet medförde att den av åklagaren i förvar tagna släpvagnen skulle kvarbli i myndighetens vård till dess beslutet verkställts.

BAKGRUND

Carolín Stenvall, 29 år gammal, bodde hemma hos sina föräldrar i Piteå efter att ha skadat sitt knä vid en utbildning. Hon lämnade Piteå fredagen den 12 september 2008 för att fara till en anställningsintervju på Ishotellet i Jukkasjärvi, som skulle äga rum lördagen den 13 september. Hon skulle natten före anställningsintervjun övernatta hos vänner i Kiruna. Carolín Stenvall tankade sin bil, en blå Ford Focus

på en bensinstation i Piteå den 12 september 2008 kl. 12.41 och gjorde vissa inköp i en butik i Piteå kl 13.07, vilket har framgått av kontoutdrag beträffande hennes bankkort. Kl. 13.08 samma dag hade hon även ett telefonsamtal med sin far, vilket har framgått av samtalslista avseende hennes mobiltelefon. Carolin Stenvall får antas ha lämnat Piteå vid denna tid.

Det får vidare antas att Carolin Stenvall passerade Töre vid 14.15-tiden den 12 september 2008, eftersom en kassaremsa från Shell i Töre utvisar ett inköp av en kycklingsandwich och en 0,5 liters Coca-cola och att i hennes bil, när den senare påträffades, fanns en tom förpackning sandwich med kycklingröra och en 0,5 liters flaska Coca-cola.

Kl. 15.55 samma dag kopplades Carolin Stenvalls mobiltelefon upp via basstationen Sarvisvaara Norra, som i sitt täckningsområde har bland annat en sträcka av väg E 10 söder om Gällivare. Det har upplysts att det inte är normalt att man får sin mobiltelefon uppkopplad till Sarvisvaaramasten om man färdas på väg E 10, eftersom det finns andra master som täcker vägen bättre. Uppkopplingen av Carolin Stenvalls mobiltelefon skedde på grund av ett inkommande samtal, som inte besvarades.

Det kan för övrigt noteras att inom täckningsområdet för Sarvisvaara Norra även finns Mäntyvaara, som ligger intill väg E 10.

Sedan det visat sig att Carolin Stenvall inte kommit till sina vänner i Kiruna, och inte heller till anställningsintervjun på Ishotellet i Jukkasjärvi, anmälde Rickard Svensson lördagen den 13 september 2008 kl 10.42 att hon hade försvunnit. Polisen påbörjade eftersökning och lokaliserade Carolin Stenvalls mobiltelefon till en basstation strax öster om rastplatsen Stenbron, vid väg E 10 drygt en mil sydost om Gällivare. Denna rastplats ligger mittemot en vägkorsning där väg E 10 svänger norrut mot Kiruna.

Carolín Stenvalls bil påträffades den 13 september 2008 kl 16.01 parkerad och låst vid rastplatsen Stenbron och hennes mobiltelefon påträffades senare under en jacka i bilens framsäte.

Under utredningens gång uppmättes vägavståndet mellan den bensinstation i Piteå, där Carolín Stenvall hade tankat sin bil, och rastplatsen Stenbron till 276 km via Töre. Att köra samma väg i tillåten hastighet och i måttlig trafik tog ungefär två timmar 50 minuter. Körtiden mellan Shell i Töre och Stenbron i tillåten hastighet och med normal trafikintensitet uppmättes till 110 – 120 minuter. Om Carolín Stenvall lämnat Töre kl 14.20 kunde hon således ha varit vid Stenbron omkring kl 16.10 – 16.20 om hon hållit tillåten hastighet.

Den 14 september 2008 anmälde Kurt Väyrynen, som hörts som vittne i målet, att han och hans hustru påträffat en blodpöl m.m. på en skogsväg, som från E 10 leder ned till Skrövån. Platsen kallas allmänt ”58:an” på grund av den ligger 58 kilometer från Gällivare. Platsen ligger 4-5 kilometer norr om Mäntyvaara.

Platsen med blodpölen undersöktes av polisens tekniker den 30 september 2008. Samma dag påträffades i en bäckravin ungefär 120 meter därifrån en blodig bagagerumsmatta. DNA från blodet på mattan överensstämde med Carolín Stenvalls DNA-profil.

Bagagerumsmattan kunde komma från Audi 100 Avant eller Audi A6 årsmodell 1992-1997. Polisen började undersöka samtliga Audi-bilar i regionen från vilka mattan kunde ha kommit. Toni Alldén, som ägde en sådan bil, kallades att visa upp sin bil hos polisen och hans bil undersöktes som den tolfte Audibilen av aktuellt slag. Vid sin undersökning av bilen påträffade polisens tekniker spår av blod i bagageutrymmet. Blodet visade sig överensstämma med Carolín Stenvalls DNA-profil. Dessutom påträffades hårstrån med Carolín Stenvalls DNA i bilen. Undersökningen av bilen

visade även att bottenplattan i bagageutrymmet var utbytt. Där låg en ny platta av boardmaterial.

Toni Alldén medgav i förhör den 20 oktober 2008 att han av oaktsamhet hade förorsakat Carolin Stenvalls död genom att han vid Stenbron hade knuffat henne i samband med en dispyt, varvid hon ramlat och slagit huvudet i draganordningen till hans släpvagn.

Toni Alldén, som är 51 år gammal, bor med sin familj i Gällivare. Han äger även ett mindre hus i Mäntyvaara, där han tillhör jaktlaget. Han var den aktuella veckan ledig från sitt arbete vid LKAB i Malmberget för att jaga älg och bodde i huset i Mäntyvaara.

Åklagarna har förklarat att det trots omfattande utredning inte kunnat påvisas att Toni Alldén och Carolin Stenvall kände varandra sedan tidigare eller att de haft kontakt med varandra före den av Toni Alldén påstådda händelsen vid Stenbron. Inte heller har man kunnat påvisa att någon annan person än Toni Alldén skulle ha varit på något sätt inblandad i Carolin Stenvalls försvinnande.

Vid fortsatta förhör berättade Toni Alldén vad som sedan hänt efter att han knuffat till Carolin Stenvall. Han hade lastat in henne i sin bil och kört omkring med henne. Han hade varit till sin stuga i Mäntyvaara och sedan till "58:an". Där hade han lastat ut henne ur bilen och skjutit på henne. Han hade sedan fört henne till en plats norr om Gyljen, Överkalix kommun, den så kallade Stenåldersboplatsen, där han bränt kroppen. En tid senare hade han flyttat kroppen till en väg vid Edeforsvägen vid Lansjärv. Toni Alldén visade platserna för utredarna och hur han hade förfarit.

När Carolin Stenvalls kropp påträffades vid Edeforsvägen låg den i terrängen helt nära en intilliggande väg. Placeringen av kroppen, i cirka 90 grader i förhållande till vägen

och med en tall i vid ena armhålan, har gett intrycket att kroppen släpats i benen när den placerats på platsen.

För tingsrätten har visats filmer från rekonstruktioner av händelserna vid Stenbron och ”58:an” i enlighet med Toni Alldéns uppgifter om vad som förekommit.

DOMSKÄL

Skuldfrågan

Toni Alldéns inställning till åtalet

Toni Alldén har förnekat mord men erkänt vållande till annans död och brott mot griftefrid enligt följande

- han har den 12 september 2008 på rastplatsen Stenbron genom att knuffa Carolin Stenvall genom oaktsamhet orsakat hennes död
- han har därefter flyttat hennes kropp och senare samma dag på skogsvägen vid ”58:an” med ett jaktgevär skjutit på Carolin Stenvalls kropp, dels i huvudet, dels i ryggen
- han har samma natt flyttat kroppen till Stenåldersboplatsen vid Gyljen, Överkalix kommun, där han bränt den
- han har sannolikt sista veckan i september eller första veckan i oktober 2008 flyttat Carolin Stenvalls kvarlevor från Stenåldersboplatsen till en väg i anslutning till korsningen E 10 – Edeforsvägen vid Lansjärv, Överkalix kommun

Kriminaltekniska undersökningar

Åklagarna har åberopat kriminaltekniska undersökningar utförda under ledning av kriminalteknikern David Lindblom tillsammans med ett omfattande bildmaterial. David Lindblom har även hörts i målet i anslutning till genomgången av undersökningarna.

Sammanfattningsvis har vid undersökningarna framkommit följande (utöver vad som redogjorts för under ”bakgrund” ovan)

- Carolin Stenvall hade, när hennes kropp den 22 oktober 2008 påträffades, blivit skjuten med två skott, ett i ryggen och ett genom huvudet. Hon hade dessutom blivit utsatt för kraftigt trubbigt våld mot huvudet och blivit utsatt för brand
- på skogsvägen vid "58:an" påträffades en "uppsvampad" gevärskula med Carolin Stenvalls DNA på, samt blod, hårstrån och benfragment från henne, vilket starkt talar för att hon blev skjuten på denna plats. Hårstråna låg under gevärskulan. Statens Kriminaltekniska Laboratorium-SKL har lämnat frågan öppen huruvida kulan avlossats med Toni Alldéns gevär Ruger kaliber 30-06 (se nedan)
- i den skottskada som uppkommit genom skottet i ryggen påträffades metallfragment som till sammansättningen överensstämmer med ammunition som fanns i Toni Alldéns vapenskåp
- i Toni Alldéns bil, en mörkblå Audi A6, säkrades spår från Carolin Stenvall på tre olika ställen i bagageutrymmet, nämligen blod på två olika ställen i den vänstra delen av bagageutrymmet och hårstrån runt låstappen till det högra baksätets ryggstöd
- på en rishög vid Toni Alldéns stuga i Mäntyvaara påträffades byggplast med humant blod, som kan ha kommit från Carolin Stenvall
- i mynningen på ett av Toni Alldéns jaktvapen, ett gevär av märket Ruger, kaliber 30-06, fanns skador, troligen utförda med en körnare, som ansetts medvetet utförda i syfte att försvåra en jämförande undersökning mot anträffad kula
- vid Stenåldersbosättningen har spår säkrats som talar för att det är på den platsen Carolin Stenvalls kropp blivit utsatt för brand. Vid en inre fyndplats, cirka 15 meter in i skogen, säkrades skallbensbitar från Carolin Stenvall, brända tygrester, en socka samt mossor indränkta i fotogenliknande vätska. Intill låg en drygt fyra meter lång avhuggen gran
- på och i Toni Alldéns släpvagn säkrades inga spår. Däremot markerade kriminalsökhundar på ett sätt som talade för att en död mänsklig kropp vid något tillfälle funnits i släpet

- vid rastplatsen Stenbron har inga spår i form av blod säkrats
- vid den antagna skjutplatsen vid "58:an" påträffades den 7 oktober 2008 sammanlagt 16 tomhylsor avskjutna med sex olika vapen, inget av dem Toni Alldéns. Dessa tomhylsor hade förts till platsen efter att kriminalteknikerna den 30 september 2008 besökt platsen första gången. Samtidigt påträffades en trasa (en sönderklippt byxa) indränkt i diesel och en gummihandske med DNA från en arbetskamrat till Toni Alldén

David Lindblom har vidare berättat att den uppsvampade gevärskulan med Carolin Stenvalls DNA påträffades i 45 graders vinkel i vägbanan. Kulan påträffades inte genast, bland annat på grund av att sand delvis hade lagts över blodspåren.

David Lindblom har med utgångspunkt från fynden på platsen och från den rättsmedicinska obduktionen (redogörelse nedan) och Toni Alldéns beskrivning av hur han förfarit gjort en analys av händelseförloppet. Enligt denna analys skulle Carolin Stenvall ha skjutits i ryggen när hon antingen varit i stående ställning eller knästående. Den kula som gått in genom ryggen och ut genom bröstet skulle således, med hänsyn till hålens placering, ha gått mer eller mindre vågrätt genom hennes kropp ifall hon befunnit sig i stående ställning.

Carolin Stenvall skulle enligt David Lindbloms analys ha fallit omkull, krupit 50-60 centimeter, varefter hon skulle ha blivit skjuten i huvudet av Toni Alldén, som är vänsterskytt, medan denne stått ovanför hennes huvud med vapnet riktat i 45 graders vinkel.

Något spår av det skott som träffat Carolin Stenvall i ryggen har inte påträffats på eller vid platsen i fråga.

Som tingsrätten kommer att anföra i ett senare avsnitt av denna dom kan tingsrätten inte utan vidare godta David Lindbloms analys.

Rättsmedicinsk obduktion

Vid den utvidgade rättsmedicinska obduktionen, som utfördes vid Rättsmedicinska avdelningen i Umeå den 28 oktober 2008, var Carolin Stenvalls kvarlevor i långt framskriden förruttnelse. Kroppen var delvis skeletterad och ställvis brännskadad.

När det gällde skador på huvudet anges i undersökningsprotokollet, utöver vad som anförs i utlåtandet över obduktionen, att delar av kraniet saknades, dels en liten bit från den högra sidan av bakhuvudet, dels ett större parti från den vänstra sidan av skalltaget. Även delar av skallbasen saknas.

Det anges att i den högra delen av bakhuvudet, bakom höger öra fanns en hålighet genom skallbenet. På insidan av detta hål fanns ett benfragment, som delvis brutits loss och böjts inåt.

Statens Kriminaltekniska Laboratorium-SKL har påvisat en avsättning av bly på insidan av hålet.

I utlåtandet över obduktionen anförs att Carolin Stenvalls kropp företett

- tecken till trubbigt våld mot huvudet och halsen med omfattande söndertrasning av skalltaget, skallbasen och ansiktsskelettet inklusive underkäken, samt brott på den översta halskotan
- tecken på en skottskada med ingångsöppning på ryggens vänstra sida och söndertrasning av det nionde vänstra revbenet, samt en utgångsöppning strax under den högra revbensbågen
- brännskador med bland annat avsaknad av den högra foten
- tecken på långt framskriden förruttnelse med avsaknad av mjukdelar och inre organ.

I utlåtandet anges att rättsentomologisk undersökning visat att defluglarver som utvecklats på kroppen har utvecklats ur ägg som lagts tidigast mellan den 13 september och den 17 september 2008.

Angående dödsorsaken uttalas i utlåtandet att fynden och omständigheterna talar för att döden orsakats antingen av skadorna i huvudet eller av skottskadan i bröstkorgen.

Beträffande skadornas uppkomstsätt och tidpunkt för skadornas uppkomst uttalas i utlåtandet att

- fynden (inklusive de kriminaltekniska fynden) är väl förenliga med att skallskadorna åtminstone till delar har uppkommit genom ett skott mot huvudet
- det därutöver har förekommit upprepat, mycket kraftigt trubbigt våld mot huvudet och den första halskotan, våldsinverkan som inte kan förklaras genom fall från stående position
- det på grund av framskriden förruttnelse inte kan avgöras om skallskadorna och skadorna på den första halskotan har uppkommit före eller efter döden
- det på grund av framskriden förruttnelse inte kan avgöras om skottskadan i bröstkorgen har orsakats av ett närskott eller ett fjärrskott, men det har sannolikt inte rört sig om ett påsittande skott
- fynden talar för att skottskadan i bröstkorgen har uppkommit före eller i direkt samband med döden
- det på grund av framskriden förruttnelse inte kan avgöras om skallskadorna uppkommit före eller efter skottskadan i bröstkorgen
- fynden och omständigheterna anger att döden har orsakats av annan person

Överläkaren Susan Sprogöe-Jakobsen, som deltog vid obduktionen, har hörts vid tingsrätten. Hon har närmare utvecklat vad som anförts i utlåtandet och sammanfattningsvis anført bland annat följande. Vid utgångshålet i bröstkorgen fanns det en tydlig blödning som bara kan ha uppkommit om Carolin Stenvall var vid liv när hon sköts i ryggen. Susan Sprogöe-Jakobsen är därför helt säker på att Carolin Stenvall levde när hon blev skjuten i ryggen. De omfattande skadorna i huvudet och halsen på Carolin Stenvall är ett resultat av våld med ett tungt kraftigt

föremål, exempelvis stor sten, spade eller liknande. Fråga har varit om flera slag. Skadorna har inte uppkommit genom att Carolin Stenvall ramlat och slagit sig och kan inte heller ha uppkommit vid en trafikolycka.

Toni Alldéns berättelse

Närmare hörd över åtalet har Toni Alldén berättat i huvudsak att jaktlaget i Mäntyvaara samlades fredagen den 12 september kl 05.00 för ett jaktmöte innan man tog sig till sina pass. När Toni Alldén hade kommit fram till sitt pass ringde han jaktledaren Ingvar Nordström med sin mobiltelefon och berättade att han var på plats. Det fanns ett torn på passet, men han gick inte upp i det. Han föll sedan ner i ett dike och blev blöt upp till midjan och tog sig hem till stugan i Mäntyvaara för att torka kläderna. Han ringde Ingvar Nordström och berättade detta. I stugan torkade han kläderna och arbetade bland annat med röjning. På eftermiddagen lastade han röjsåg, en fyrhjuling m.m. i sin släpvagn, som han kopplade till bilen, för att fara hem till Gällivare. Han körde in till rastplatsen Stenbron för att slänga ett par soppåsar i en avfallsbehållare, som han brukar göra och svängde förbi toalettbyggnaden. Klockan var vid det laget 16.00 – 16.30. Carolin Stenvalls bil fanns redan där. Det stod också en röd lastbil med svart kapell parkerad på rastplatsen. När Toni Alldén öppnade bakluckan för att ta fram soppåsarna kom en kvinna – Carolin Stenvall – bakifrån och sade ”hur kör du, gubbe”? Toni Alldén trodde att han eventuellt hade träffat henne med släpet.

I detta sammanhang kan noteras att Toni Alldén under förundersökningen berättade att Carolin Stenvall använt ordet ”gubbdjäväl” och att Toni Alldén ändrat detta till ”gubbe” efter att Annika Stenvall på åklagarens begäran hörts som målsägande i ansvarsdelen och därvid hävdade att ”svärord” varit främmande för Carolin Stenvall att använda.

Toni Alldén har om det fortsatta händelseförloppet berättat att han med ena handen knuffade till Carolin Stenvall, samtidigt som han vände sig om för att slänga sina sopor. När han gjort detta och vände sig om låg Carolin Stenvall mellan bilen och

släpvagnen. Hon blödde från munnen och hade ett smalt, rött märke på halsen. Toni Alldén drabbades av panik. Han visste inte vad han skulle göra. Han lyfte in henne i bagageutrymmet på sin bil. Vänstra delen av baksätet var nerfällt och Carolin Stenvall kom att ligga med huvudet till vänster och benen till höger. Han körde från platsen och tog Kirunavägen norrut. När han körde ut från rastplatsen lade han märke till att en röd Citroën stod parkerad på andra sidan rastplatsen.

Rekonstruktionsfilmen visar vad som enligt Toni Alldén hände på rastplatsen Stenbron.

På Kirunavägen stannade Toni Alldén i närmaste parkeringsficka. Han var så rädd att han skakade och kunde inte köra längre. Han satt där en lång stund innan han vände och körde söderut. Han stannade flera gånger på vägen.

Han kom till sin stuga i Mäntyvaara där han i flera timmar satt på bron och grät med bösspipan i munnen.

Efter att ha kopplat av släpvagnen for han ut igen. Han körde upp på E 10 och norrut mot Gällivare.

I Hakkas tog han vägen mot Linafallet innan han vände och åter for söderut. Söder om Hakkas körde han av vägen och fick hjälp av ett par att komma upp på vägen igen. Kvinnan i paret frågade om han var sjuk.

Toni Alldén vet inte när han kom till "58:an". Det var mörkt. Han körde till slutet av skogsvägen och vände och körde sedan tillbaka ett stycke. Han stannade och lyfte ut Carolin Stenvall från bagageutrymmet. Han minns att han satt bakom henne med geväret i handen. Han hade haft detta i ett fodral i bilen. Han tänkte eventuellt på att skjuta sig själv.

Han minns att han sköt Carolin Stenvall i huvudet, men har inget minne av att han skulle ha skjutit henne i ryggen. Han lyfte upp Carolin Stenvall i bilen igen när han såg ljusen från en annan bil.

Det hade kommit blod på bagagerumsmattan och han minns att han sköljde av detta med vatten från en flaska som han hade i bilen.

Rekonstruktionsfilmen visar vad Toni Alldén enligt egen uppgift gjorde vid "58:an" och hur han gjorde det.

Toni Alldén kom enligt sin berättelse så småningom av en tillfällighet till Stenåldersboplatsen. Där lade han Carolin Stenvalls kropp intill vägen och for tillbaka till Mäntyvaara. Där hämtade han en dunk med bränsle och körde tillbaka till Stenåldersboplatsen. Han hällde bränsle över kroppen, inte mot huvudet, och tände på och körde åter till Mäntyvaara.

Toni Alldén tror att han under kvällen och natten kört sammanlagt omkring 60 mil. Han har inte slagit Carolin Stenvall i huvudet med en hammare eller liknande. Han undersökte inte vid något tillfälle om hon levde, till exempel genom att kontrollera pulsen. Han ville bara "att hon skulle försvinna".

Att Carolin Stenvalls blod kan finnas på den bit byggplast som påträffades vid hans stuga kan bero på att plasten legat i bilens bagageutrymme samtidigt med Carolin Stenvall.

När han vaknade nästa morgon, på lördagen, var bilen rengjord, men han minns inte när han hade gjort ren den.

Han for till jaktlagets samling kl 06.00 och fick ett pass nära ett sandtag där man brukar skjuta in sina vapen. Han saknade emellertid sin plånbok och lämnade jakten

för att leta efter den. Han hittade den så småningom vid sin stuga utanför dasset. Samma dag var han och slängde mattan från bagageutrymmet vid "58:an".

Eftersom tiden gick och ingen verkade ha hittat Carolin Stenvall körde han ungefär en vecka senare mitt på ljusa dagen till Stenåldersboplatsen. Han tog en filt från bilen och lindade in hennes kropp i den och lyfte in den i bilen. Han samlade ihop vissa rester av kläder och kroppsdelar och slängde ut dem i skogen. Han kan ha kapat granen för att sopa med den, men eftersom den var så lång kan han inte ha använt den till detta.

Toni Alldén körde tillbaka mot Gällivare och antagligen för att han var rädd lämnade han Carolin Stenvalls kropp vid Edeforsvägen. Han lämnade kroppen på asfalten, inlindad i filten.

Åklagaren har i detta sammanhang påpekat att Toni Alldén vid tidigare förhör berättat att han lämnat kroppen vid sidan av vägen och att han tagit med sig filten och inte vet vart den tagit vägen.

Toni Alldén har berättat att han senare återvänt till "58:an" och lämnat den dieselindränkta trasan. Han har förklarat sig sakna kännedom om den gummihandske som påträffats på platsen och han har även sagt att han inte lagt dit de 16 tomhylsorna som påträffades på platsen. Inte heller har Toni Alldén medgett att han täckt över delar av blodspåren med sand, vilket förefaller ha skett i något skede.

Åklagarna har i målet gjort gällande att Toni Alldén har alkoholproblem och åberopat handlingar från Systembolaget som utvisar att Toni Alldén under den i målet aktuella tiden med användande av kontokort köpt avsevärda mängder alkohol, bland annat whisky och starköl. Åklagarna har mot denna bakgrund ifrågasatt om inte Carolin Stenvall kan ha reagerat mot att Toni Alldén kört bil berusad och att det

därför kan ha uppstått en dispyt mellan dem. Toni Alldén har emellertid kategoriskt förnekat att så skulle ha varit fallet.

När det gäller den nya bottenplattan till bagageutrymmet har Toni Alldén berättat att den hade gått sönder eftersom han transporterat tung last. Han hade inte bytt ut bottenplattan på grund av att den skulle ha varit blodig.

Toni Alldén har vidare vidgått att han skadat mynningen till sitt Ruger-gevär på det sätt den kriminaltekniska utredningen visat.

Vittnen

På åklagarens begäran har Ingvar Nordström, Jimmy Näckstam, Alvar Niemelä Juhani Savolainen och Kurt Väyrynen hörts som vittnen.

På Toni Alldéns begäran har Robert Johansson hörts som vittne.

Vittnena har berättat i huvudsak följande.

Ingvar Nordström: Han är bekant med Toni Alldén då de bodde i Mäntyvaara som barn. De senaste 20 åren har de träffat varandra sporadiskt. På 1980-talet var Toni Alldén med på älgjakten ett par år. Han jagade med dem i byn igen år 2006 och år 2007 köpte han en stuga närmast Ingvar Nordström. De har emellertid inte haft någon närmare relation förutom jakten. Ingvar Nordström har upplevt Toni Alldén som vänlig och hjälpsam och tidigare som lugn och stabil. Det senaste året har Toni Alldén varit mer rastlös av sig. Han har varit lättirriterad under hösten och Ingvar Nordström har sett hur Toni Alldén kan "tända till". Det händer att de dricker alkohol i jaktlaget, men Toni Alldén har inte verkat intresserad av alkohol. - Veckan före den 12 september var Toni Alldén i stugan hela veckan. Han hade en släpvagn som han körde ved med och var inte med och jagade på onsdagen och torsdagen. Fredagen den 12 september var den första jaktdagen som Toni Alldén var med på. De samlades i "träffstugan" kl 06.00 på morgonen och eftersom de andra redan

hade jagat i två veckor visste de vad som gällde. Toni Alldén fick pass nummer ett. Det var ett pass nordväst om Mäntyvaara. Det var två andra som också skulle vara i närheten av det området. Toni Alldén fick passet i mitten av dessa två. Toni Alldén och Ingvar Nordström hade kontakt efter en stund. Toni Alldén var osäker på vart han skulle gå. Efter någon timme hade de kontakt igen. Toni Alldén sade då att han blött ned sig och att han skulle gå hem. Ingvar Nordström tror inte att de hade mer kontakt den dagen. Han har inget minne av att han fick information från Toni Alldén att denne skulle avbryta jakten för dagen. Om man blött ned sig kan man komma tillbaka när man bytt kläder eller också gör man upp en eld i skogen och torkar sina kläder. - Lördag morgon träffades de igen i "träffstugan". Toni Alldén var som vanligt. Han fick ett pass tillsammans med en släkting. Denne frågade Toni Alldén om de kunde åka dit tillsammans, men det ville inte Toni Alldén. Efter någon timme ringde Toni Alldén till Ingvar Nordström och sade att han måste avbryta jakten eftersom han hade tappat sin plånbok. Ingvar Nordström upplevde inte Toni Alldén som stressad eller uppjagad, utan bara bekymrad över plånboken. Jaktlaget for ut på kvällen igen för att jaga då det var så pass fint väder. De sköt då en älg och Toni Alldén kom till byn för att hämta en kniv och hjälpte till att flå älgen. Ingvar Nordström minns inte att han själv såg Toni Alldén men hans bror har sagt att denne var där och att han har ett foto där han och Toni Alldén är med när älgen flås. - Vid ett tidigare tillfälle blev Toni Alldén arg under ett jaktmöte och gick hem. Ingvar Nordström såg då att Toni Alldén inte mådde bra och verkade känslig och sade åt de andra i jaktlaget att inte vara för hårda mot denne.

Jimmy Näckstam: Hans far är från Mäntyvaara och han är själv där nästan varje helg för jakt och fiske. Han är inte närmare bekant med Toni Alldén men vet att han periodvis vistats i byn. Efter att Toni Alldén köpt hus i byn har de setts och Toni Alldén varit mycket trevlig och velat följa rutinerna i byn. Jimmy Näckstam har aldrig sett Toni Alldén berusad på byns fester men han har känt att Toni Alldén doftat alkohol vid flera tillfällen. Ett tillfälle var hos en bekant, där Toni Alldén blev erbjuden en öl eller grogg men tackade nej. Jimmy Näckstam kände att Toni Alldén doftade färsk alkohol och han fick känslan att Toni Alldén dölde lite att han drack,

att han var en "skåpsupare". Jimmy Näckstam har inte uppfattat Toni Alldén som våldsam. Han har hört att Toni Alldén blev arg på ett jaktmöte en gång och gick därifrån. Jimmy Näckstam uppfattar Toni Alldén som en god familjefar som kör skoter och fyrhjuling med sina söner. - Den 12 september såg han Toni Alldén i "träffstugan" på morgonen. Jimmy Näckstam var hundförare under jakten och rörde sig fritt i markerna för att stöta fram djur. De som sitter på pass skall inte röra sig i skogen. Jimmy Näckstam avvaktade ungefär 45 minuter efter det att passgubbarna åkt ut i skogen och åkte sedan ut. Han såg Toni Alldéns bil stå parkerad 500 meter in på vägen till dennes pass. Det hade varit närmare för honom att ta sig till passet om han kört en bit till. Jimmy Näckstam släppte hundarna vid en vändplan och kort därefter fick dessa upp ett spår och Jimmy Näckstam satte sig ned för att pejla hundarna. Han hörde att det plaskade på myren och såg Toni Alldén komma gående i väldigt rask takt över myren från jakttornet och mot sin bil. Klockan var då ganska exakt 08.00 eller möjligen 07.30. Det var strax innan Jimmy Näckstam skulle återrapporera till jaktledaren och han hade för sig att han skulle göra det varje heltimme. Jimmy Näckstam hukade sig så att Toni Alldén inte skulle se honom, för han ville inte få något onödigt prat i skogen. Han blev lite irriterad att Toni Alldén lämnade jakten innan den ens hade börjat. Som hundförare ville han inte att folk skulle trampa runt i skogen för mycket. Jimmy Näckstam rapporterade till Ingvar Nordström att Toni Alldén hade lämnat jakten. Han var själv kvar ungefär 30-40 minuter på platsen och han såg inte Toni Alldén komma tillbaka under den tiden. Ett par timmar senare såg han att Toni Alldéns bil var borta. Han fick inte intrycket av att Toni Alldén strosade omkring utan mer att han var på väg att lämna jakten. Han kunde inte se om Toni Alldén var blöt. - Jimmy Näckstam såg inte Toni Alldén mer under helgen, förutom att han tror sig ha mött honom med bilen på fredagen. Det var ungefär 500-800 meter söder om Stenbrokorset. Toni Alldén var på väg söderut och Jimmy Näckstam hälsade, men Toni Alldén hälsade inte tillbaka. Det kan bero på att Jimmy Näckstam körde sin fars bil. Klockan var mellan fem och halvsex och Jimmy Näckstam var på väg till Gällivare. Han skulle hämta jaktgäster med vilka han skulle till fjällen. Toni Alldén hade någon

hade någon huvudbonad på sig och han hade släpet med sig. Jimmy Näckstam såg ingen annan person i bilen.

Alvar Niemilä: Den 12 september 2008 var han och hans hustru på väg från Kiruna till sin stuga utanför Kalix. Vid Hakkas körde de ikapp en bil med släp. Den bilens hastighet varierade mellan 65-100 km /tim. Det var mycket mötande trafik och Alvar Niemelä kunde inte köra förbi. Det höll på så i cirka tre kilometer. När de närmade sig Mäntyvaara började bilen framför köra mer normalt i 70-80 km/tim och före avfarten till Mäntyvaara kunde Alvar Niemelä köra om på en raksträcka. Vid omkörningen såg han att bilen var en mörk Audi A6. Släpet var av märket "Tiki Treiler" med aluminiumkåpa. Alvar Niemelä är helt säker på släpet eftersom han hade sett på just sådana släp både i Sverige och i Finland. När Alvar Niemelä körde om ekipaget såg han att det var en man som körde bilen. Efter vägskalet till Mäntyvaara är det en svag vänsterkurva och efter det såg han inte längre den andra bilen i backspeglern. Hans hustru, som annars inte brukar reagera, frågade den här gången om man verkligen fick köra så fort med släpet. Alvar Niemelä vet att de passerade Stenbron cirka kl. 18.15 och att de var vid bron över Skrövån (söder om Mäntyvaara) vid 19-tiden, eftersom han är nog med avstånd och vägförhållanden då han är ute och kör bil.

Det är utrett att Toni Alldéns släpvagn är av det märke Alvar Niemelä beskrivit och den närmare beskrivning av släpets utseende som denne dessutom lämnat stämmer exakt in på Toni Alldéns släp.

Juhani Savolainen: Han bor i Hakkas och kvällen den 12 september 2008 var han ute med sin hund då han hörde ett skott från sydost. Både han och hunden Wilma reagerade på skottet. Det var tyst en stund och efter ungefär 30-40 sekunder kom ett skott till. Juhani Savolainen undrade vem det var som sköt så sent, men tänkte att det var älgjaktstider och att någon hade kanske sparat upp en skadad älg. Dagtid smäller det mycket i skogen under älgjakten, men inte när det är becksvalt ute. Skotten hördes tydligt. Han brukar gå ut med hunden vid klockan elva och skulle

han glömma så påminner hunden honom. Han anser sig ha god kännedom om militära vapen på grund av medlemskap i hemvärnet. Skotten lät som om de kom från ett vapen av grövre kaliber, typ AK4, som har kaliber 7,62 mm. Juhani Savolainen minns att han hörde skotten kvällen efter årsdagen av attentatet mot World Trade Center i New York den 11 september.

Kurt Väyrynen: Han bor i Hakkas och brukar vara ute och fiska tillsammans med sin hustru. Lördagen den 13 september var de ute och fiskade vid Skrövån och hade parkerat sin bil vid skogsvägen vid "58:an". När de fiskat färdigt och skulle hem tänkte de hämta sand från ett sandtag längre fram efter vägen. De hann inte köra mer än 10-15 meter innan hans hustru sade åt honom att stanna bilen eftersom hon såg en blodfläck på vägen. De gick fram och såg blod, som inte hade levrats, och på båda sidor om detta annat biologiskt material, som "tarmar i miniformat". De rörde ingenting men tittade igenom området för att se om det fanns andra spår. De uppfattade det som att tjuvjakt hade bedrivits. När de kommit hem hörde de vid 16-17-tiden på radio att Carolin Stenvall hade försvunnit vid Stenbron. Dagen därpå for de tillbaka till "58:an". Då var blodet bara som en stor "oljefläck". Det fanns även spår av räv och kråkor. Senare på kvällen började de koppla samman det de sett med det de hört på radio. På måndagen åkte de in till Gällivare för att handla och gick då till polisstationen och anmälde vad de hade sett. - De hade inte sett någon människa eller något fordon i området. Det var inte heller något fordon som hade kört i fläcken. Det är Kurt Väyrynen säker på. De såg inte heller några tomhylsor på platsen. Hade det funnits sådana hade han sett dem.

Robert Johansson: Han var med sin familj och grillade vid Stenbron på eftermiddagen den 12 september 2008. De kom dit vid 16.30-tiden och Robert Johansson såg två vita ryska långtradare och Carolin Stenvalls bil, en blå Ford Focus, som var parkerad vid toaletten. De parkerade till höger om Carolin Stenvalls bil och gick till den nedre grillplatsen. Robert Johansson vet att klockan var 16.30 eftersom de är noga med sonens mattider och han brukar äta vid 16.30. Hans sambo fick ett samtal på sin mobiltelefon vid 16.45-tiden och då hade de varit där i alla fall

20 minuter. De lämnade rastplatsen vid 17.45-tiden. Han såg ingen Audi med täckt släp.

Efter att det påpekats för Robert Johansson att utredningen visar att hans sambos mobiltelefon vid telefonsamtal kl. 17.26 kopplat upp mot basstationen Aitik i närheten av Stenbron har Robert Johansson förklarat att detta inte ändrar hans uppfattning om den tidpunkt då de kom till Stenbron.

Tingsrättens bedömning i skuldfrågan

Utöver den tekniska utredningen och Toni Alldéns egna uppgifter finns det inte mycket att grunda ett avgörande på. Toni Alldén har när han hörts varit påfallande oprecis och undanligande i sina uppgifter och när han pressats på detaljer ofta förklarat att han inte minns. Det är därför svårt att med säkerhet bedöma vad som verkligen hänt.

Tingsrätten har, som nämnts, tagit del av en film från rekonstruktioner av vad som enligt Toni Alldén förekommit vid rastplatsen Stenbron och vid "58:an". Toni Alldén har vitsordat att filmen ger en korrekt bild av vad som förekommit. Toni Alldéns uppgifter bör emellertid inte godtas utan vidare och det bör kunna ifrågasättas om händelserna skett på det sätt Toni Alldén angivit eller ens om de till alla delar skett på de platser han påstått. I sådana här fall, där någon under förundersökningen hörs upprepade gånger och under lång tid, torde det finnas viss risk för att vederbörande kan komma att anpassa sin berättelse efter den kunskap han vid förhören eller på annat sätt erhåller om vad annan utredning utvisar. Från åklagarnas sida påtalades även i samband med förhöret i tingsrätten med Toni Alldén att denne under förundersökningen medgav omständigheter först när han konfronterats med övertygande bevisning eller annan utredning. Det finns därför skäl att bedöma Toni Alldéns uppgifter med försiktighet. I den mån inte annan utredning utvisar annat har emellertid tingsrätten att i princip godta Toni Alldéns berättelse.

Toni Alldén har som nämnts erkänt att han skjutit Carolin Stenvall på skogsvägen vid "58:an" och därefter transporterat henne till Stenåldersboplatsen vid Gyljen, där han försökt bränna kroppen, och senare flyttat kvarlevorna till en plats vid Edeforsvägen vid Lansjärv. Han har påstått att han vid Stenbron hade knuffat Carolin Stenvall så illa att hon ramlat baklänges och slagit huvudet i draganordningen till hans släpvagn och blivit livlös och att han handlat i panik och lyft in henne i bagageutrymmet på sin bil och sedan kört med henne i bilen i flera timmar innan han skjutit henne vid "58:an". Från Alldéns sida har gjorts gällande att Carolin Stenvall vid det laget redan varit död och att han under alla förhållanden haft anledning att utgå från att så varit fallet.

Varken Toni Alldéns berättelse eller utredningen i övrigt har gett svar på alla uppkomna frågor. Ett betydande antal frågor har förblivit obesvarade eller blivit besvarade bristfälligt, såsom till exempel dessa.

- Vad hände vid Stenbron?
- Om Carolin Stenvall blev skadad vid en knuff, varför såg inte Toni Alldén till att hon fick hjälp?
- Varför skulle han, som han berättat, köra omkring med Carolin Stenvall i flera timmar?
- Vad hände vid "58:an"?
- Vem hade lagt sand på blodspår på det sätt David Lindblom påstått?
- Vad var anledningen till att Toni Alldén enligt egen uppgift senare kom tillbaka till "58:an" och lade ut en trasa indränkt med diesel?
- Var det Toni Alldén som lämnade även gummihandsken på platsen?
- Var det Toni Alldén som lämnade tomhylsorna vid samma plats?
- Varför körde Toni Alldén och lämnade Carolin Stenvalls kropp vid Stenålderboplatsen, en plats i närheten av bebyggelse, när han kunde ha kört ut kroppen och lämnat den vid en öde skogsväg med mindre risk för upptäckt?

- Varför körde Toni Alldén en lång sträcka för att hämta bensin för att bränna kroppen?
- Varför flyttade han en tid senare kroppen till en annan plats, även denna gång nära bebyggelse?
- Om Toni Alldén hanterat Carolin Stenvalls kropp på det sätt han berättat, varför kunde inte fler spår efter henne påträffas i hans bil?
- Hur kommer det sig att likhund markerade för spår efter en död människa utanpå Toni Alldéns släpvagn?
- På vad sätt har den byggplast, som påträffades vid Toni Alldéns stuga eventuellt varit i kontakt med Carolin Stenvalls kropp?
- Borde inte blod och andra spår från Carolin Stenvall ha kommit på Toni Alldéns skor och kläder? Vad har i så fall hänt med dem?
- Har det varit möjligt för Toni Alldén, som verkat spensligt byggd, att ensam hantera Carolin Stenvalls kropp på det sätt han påstått, eftersom Carolin Stenvall av bilder att döma varit kraftig och tung?
- När, var och hur erhöll Carolin Stenvall de med trubbigt våld åsamkade skadorna i huvudet och på första halskotan?
- Vad var anledningen till att Toni Alldén lämnade den nedblodade bagagerumsmatten helt nära skottplatsen vid "58:an" och när skedde detta? Han kunde ju lika väl ha kört den långt ut i skogen där det blivit mycket svårare att upptäcka den.
- Varför har mynningen på Toni Alldéns jaktgevär blivit skadat?

Den helt avgörande frågan enligt tingsrättens bedömning är om Carolin Stenvall levde när hon blev skjuten. Om så varit fallet kan det knappast anses att Toni Alldén orsakat hennes död genom att ha knuffat henne vid Stenbron.

Den fråga som då uppkommer är om något uppsåt att döda kan tillskrivas Toni Alldén.

Vad hände vid Stenbron?

När det gäller upptakten till händelseförloppet, som enligt Toni Alldén skulle ha hänt vid Stenbron, är annat inte visat än vad Toni Alldén själv påstått, nämligen att han på rastplatsen Stenbron hamnat i en dispyt med Carolin Stenvall och att han knuffat henne så olyckligt att hon ramlat och kommit att ligga livlös på marken. Om dispyten berott på att Toni Alldén anklagades för att ha kört vårdslöst, som Toni Alldén själv påstått, eller på att Carolin Stenvall påtalat att Toni Alldén kört bil onykter, som åklagarna påstått vara troligare, går inte att bedöma och tingsrätten finner inte anledning att gå närmare in på frågan. Den torde inte ha någon avgörande betydelse.

Om den av Toni Alldén påstådda händelsen vid Stenbron ägt rum borde den rimligen ha skett vid 16.00 – 16.30-tiden den 12 september 2008. Toni Alldéns berättelse går då inte riktigt ihop med Robert Johanssons uppgifter. Om dennes uppgifter är riktiga skulle han och hans familj ha kommit till Stenbron omedelbart efter att Toni Alldén lämnat platsen och efter att även den lastbil och den Citroën Toni Alldén säger sig ha observerat också lämnat platsen och istället två andra lastbilar anlänt. Att så skulle ha skett under den korta tid det är fråga om är visserligen teoretiskt möjligt men inte särskilt sannolikt. Mer sannolikt är att antingen Robert Johanssons uppgift om tidpunkten då han anlänt till Stenbron inte är korrekt eller att Toni Alldéns berättelse inte är riktig. Robert Johansson har den 12 september 2008 knappast haft särskild anledning att lägga på minnet vad som förekommit och det förefaller mycket möjligt att han kan ha misstagit sig på tiden.

På den tidigare nämnda film, som tagits vid rekonstruktionen på Stenbron, uppträder Toni Alldén på ett sätt som verkar självupplevt när han beskriver hur det gick till när han knuffade Carolin Stenvall.

Att Carolin Stenvall legat i bagageutrymmet på Toni Alldéns bil är utrett genom den tekniska bevisning för vilken redogjorts tidigare i denna dom. Toni Alldén har som nämnts hävdatt att han placerat henne med huvudet till vänster i bilen. Fyndet

av hårstrån till höger i bilen, runt låstappen till baksätet, tyder emellertid på att hon i något skede bör ha legat med huvudet till höger. Detta är en av de omständigheter som får tingsrätten att ifrågasätta riktigheten av detaljer i Toni Alldéns berättelse.

Toni Alldéns berättelse om hur han efter att ha varit på Stenbron först kört utmed Kirunavägen innan han vänt åter söderut vinner i viss mån stöd av vad vittnena Jimmy Näckstam och Alvar Niemelä berättat. Dessa har kunnat knyta dagen och tidpunkten till vissa speciella aktiviteter och de har verkat trovärdiga. Deras berättelser är dessutom förenliga med varandra. Det synes sålunda som om båda observerat Toni Alldéns bil med påkopplad släpvagn på väg E 10 på väg söderut mot Mäntyvaara. Alvar Niemeläs beskrivning på körsättet hos föraren av det av honom observerade ekipaget tyder för övrigt på att föraren mycket väl kan ha varit onykter eller på grund av stark sinnesrörelse ha haft svårt att köra på ett normalt sätt. Som framgått av förhöret med Toni Alldén har han själv antytt att det senare kan ha varit fallet.

Ett osäkerhetsmoment är, som redan berörts, att det i målet inte blivit klarlagt huruvida Toni Alldén lämnat sin beskrivning av den aktuella färden till Mäntyvaara efter att han fått kännedom om vad vittnena berättat och om han således kunnat anpassa sin berättelse efter vittnenas uppgifter.

En annan omständighet som också utgör ett visst osäkerhetsmoment är som redan nämnts huruvida Toni Alldén ensam, som han påstått, skulle ha orkat hantera Carolin Stenvalls livlösa kropp. Carolin Stenvall har av fotografier att döma varit ganska kraftigt byggd och ganska tung och hon har av sin syster Annika Stenvall angetts vara fysiskt stark. Toni Alldén å sin sida har gett intryck av att vara ganska spenslig.

Vid utredningen har emellertid inte framkommit något som tyder på att någon ytterligare person skulle vara inblandad och det är trots allt inte helt omöjligt att

Toni Alldén kunnat hantera Carolin Stenvalls kropp utan hjälp, även om tingsrätten bedömer att detta under alla förhållanden måste ha skett med ej obetydlig svårighet. Tingsrätten får emellertid godta Toni Alldéns påstående att han varit ensam.

Eftersom annat inte visats anser tingsrätten att Toni Alldéns berättelse om vad som tilldragit sig vid Stenbron får godtas, liksom hans berättelse om färden till Mäntyvaara.

I åtalet har påståtts att Toni Alldén genom sitt handlande genom våldsanvändning bemäktigat sig och i sin bil fört bort Carolin Stenvall med uppsåt att skada henne till liv eller hälsa och därigenom berövat henne friheten.

Eftersom tingsrätten i denna del ansett att Toni Alldéns berättelse om händelseförloppet godtas bedömer tingsrätten att eftersom Carolin Stenvall antagligen inte varit vid medvetande när Toni Alldén lyfte upp henne i sin bil det inte är visat att Toni Alldén genom våldsanvändning bemäktigat sig henne. Däremot har han fört bort henne från platsen i sin bil och därigenom berövat henne friheten. Eftersom han inte sökt hjälp åt henne, till exempel genom att transportera henne till sjukhuset i Gällivare eller ringa ambulans eller polis, har han visat uppenbar likgiltighet för hennes liv eller hälsa. Han måste även, om hon varit medvetslös, ha varit medveten om att hans förfaringssätt inneburit fara för henne. Eftersom åtminstone så kallat likgiltighetsuppsåt kan läggas Toni Alldén till last i denna del får Toni Alldén anses ha haft uppsåt att skada Carolin Stenvall till liv och hälsa, även om det inte är styrkt att han redan i detta skede skulle ha haft ett uppsåt att beröva henne livet.

Vad hände vid "58:an"?

När det gäller det fortsatta händelseförloppet har Toni Alldén som nämnts erkänt att han skjutit Carolin Stenvall vid "58:an" (men att hon då redan varit död) och därefter transporterat hennes kropp till Stenålderboplatsen, där han bränt kroppen

och att han någon tid senare flyttat den till den plats vid Edeforsvägen där den slutligen påträffades.

Toni Alldéns berättelse strider enligt tingsrättens bedömning inte i några avgörande avseenden mot den tekniska bevisning som förebringats i målet. Han har kunnat peka ut såväl Stenåldersboplatsen som fyndplatsen vid Edeforsvägen och synes ha haft förstahandskunskap om dessa platser och om vad som där förekommit. Tingsrätten bedömer att Toni Alldéns erkännande om att han bränt kroppen vid stenåldersboplatsen och senare flyttat den till Edeforsvägen skall godtas, trots osäkerhetsmomenten exempelvis beträffande den filt Toni Alldén säger sig ha använt vid flyttningen av Carolin Stenvalls kropp från Stenåldersboplatsen och kroppens senare placering vid Edeforsvägen, där Toni Alldéns berättelse vid tingsrätten inte överensstämmer med gjorda fynd och de uppgifter han lämnat vid förhör under förundersökningen.

I den film från rekonstruktionen vid "58:an", som tingsrätten tagit del av, reagerar Toni Alldén känslomässigt våldsamt. Hans uppträdande i övrigt verkar inte heller vara lika genomtänkt som i rekonstruktionen från Stenbron. Enligt tingsrättens bedömning finns det anledning att vara särskilt försiktig när man lägger detaljerna i hans beskrivning av händelseförloppet till grund för en analys av vad som exakt förekommit. Man bör således till exempel inte utgå från att Toni Alldén, när han tog ut Carolin Stenvalls kropp från bagageutrymmet, placerat den exakt på det sätt han gjorde i rekonstruktionsfilmen.

Det är genom den tekniska utredningen utrett att Carolin Stenvall på denna plats blivit skjuten genom huvudet, eftersom det på platsen påträffats en kula med hennes hår och benfragment som synbarligen kommit från hennes skalle. Huruvida hon på den här platsen även fått det andra skottet, det i ryggen, framstår emellertid som mer osäkert.

Det har framkommit att Toni Alldéns jaktgevär, som kan ha kommit till användning vid skjutningen (frågan om den påträffade kulan kommit från geväret har lämnats öppen av Statens Kriminaltekniska Laboratorium-SKL), skadats vid mynningen på ett sätt som medför misstanke om att försök gjorts att försvåra jämförelse mellan geväret och påträffade avskjutna kulor.

Man får även beakta Toni Alldéns medgivande av att han en tid efter händelsen placerat ut en dieselindränkt trasa på platsen för skjutningen och att där även påträffats en gummihandske med DNA från en anställd på Toni Alldéns arbetsplats. Någon riktig förklaring till att han placerat ut trasan har Toni Alldén inte lämnat. Eventuellt skulle det kunna vara fråga om en avsikt att försöka att bränna bort blodet från marken.

Toni Alldén har förklarat att han saknar kännedom om gummihandsken men tingsrätten håller för sin del sannolikt att gummihandsken kommit till användning vid hanteringen av den dieselindränkta trasan och att dess befintlighet på platsen inte nödvändigtvis behöver vara avsiktlig. Toni Alldén har för övrigt berättat att han hade tagit trasan från sin arbetsplats, varifrån ju även gummihandsken synes härstamma.

De 16 tomhylsor som påträffats vid "58:an" har Toni Alldén också förklarat sig sakna kännedom om. Tingsrätten anser det emellertid klarlagt att Toni Alldén kunnat lägga ut dem, även om han förnekat detta. I närheten av Mäntyvaara finns, enligt vad som framkommit i målet, ett sandtag där man brukar skjuta in jaktvapen och där Toni Alldén själv gjort detta. Den 13 september 2008 hade Toni Alldén för övrigt ett jaktpass i närheten. Toni Alldén torde således ha haft möjlighet att utan större omgång hitta ett antal tomhylsor och lägga ut dem på platsen i fråga i avsikt att förvilla.

Tingsrätten har redan godtagit att det är utrett att Toni Alldén hanterat Carolin Stenvalls kropp efter att hon blivit skjuten och detta och övriga omständigheter medför att tingsrätten godtar Toni Alldéns erkännande att han skjutit henne, såväl i huvudet, som i ryggen.

Som tingsrätten förklarat ovan får det anses utrett att Carolin Stenvall blivit skjuten i huvudet vid "58:an". Däremot vill tingsrätten ifrågasätta kriminalteknikern David Lindbloms analys av hur detta skett. Ingångshålet i skallen har funnits bakom höger öra och utgångshålet någonstans på vänster sida av skallen, osäkert exakt var på grund av skadornas omfattning. Skadorna och den påträffade kulans belägenhet tyder, som David Lindblom angivit, på att Carolin Stenvall legat ner med vänster sida av huvudet mot marken och att skottbanan gått neråt i 45 graders lutning. Med hänsyn till ingångshålets placering finner tingsrätten det för sin del inte särskilt sannolikt att gärningsmannen stått ovanför Carolin Stenvalls huvud och skjutit henne bakom höger öra på sådant sätt att skottet gått ut på vänster sida av skallen. Det framstår som mer troligt att gärningsmannen, när skottet avlossades, stått bakom ryggen på henne, om hon legat på sida, eller till vänster om henne för det fall hon legat på mage, särskilt om gärningsmannen i likhet med Toni Alldén varit vänsterskytt. Detta framstår också som mer förenligt med Toni Alldéns berättelse att han suttit på marken bakom henne på det sätt han visat i rekonstruktionsfilmen, ifall han skulle ha rest sig och gått fram och avlossat skottet mot huvudet.

Detta tingsrättens antagande om hur Carolin Stenvall skjutits i huvudet förutsätter att hennes kropp haft en annan position än vad David Lindblom antagit och framstår som mindre förenligt med den stora blodfläck som funnits på platsen. Tingsrätten har emellertid inte kunnat finna något som motsäger ett antagande att blodspåren inte enbart är resultat av skjutningen utan även till stor del kan vara resultat av Toni Alldéns hantering av Carolin Stenvalls kropp. Förekomsten av blodet innebär därför inte nödvändigtvis att tingsrätten antagande om händelseförloppet skulle vara felaktigt.

När det sedan gäller det skott som synbarligen gått in i Carolin Stenvalls kropp och ut genom hennes bröst saknas det, som David Lindblom förklarat, spår av det skottet på platsen, om inte den större blodfläcken skulle vara ett omedelbart resultat av detta. Om Carolin Stenvall skulle ha skjutits när hon varit i liggande ställning borde det enligt David Lindblom rimligen ha funnits spår bland annat i Toni Alldéns bil, som enligt vad Toni Alldén visat i rekonstruktionsfilmen skulle ha stått omedelbart framför Carolin Stenvalls liggande kropp.

Tingsrätten vill för sin del bedöma rekonstruktionsfilmen och även Toni Alldéns uppgifter mer försiktigt. Toni Alldén har ju inte lämnat några detaljer om hur skjutningen gått till och även förklarat att han inte minns något av skottet mot Carolin Stenvalls rygg. Man kan enligt tingsrättens bedömning av tillgänglig utredning inte säkert dra slutsatsen att Carolin Stenvall, som David Lindblom antagit, varit knästående eller stått upp. Man kan lika väl tänka sig att Carolin Stenvall legat på sida, exempelvis i framstupa sidoläge, på det sätt man lägger medvetlösa personer, och att Toni Alldén, medan han suttit bakom henne, skjutit henne medan han hållit geväret lågt, nära marken. Om han suttit nära henne har det ju knappast funnits någon anledning att ta närmare sikte. Kroppen kan vidare ha haft sådan position i förhållande till bilen att den inte hade behövt bli skadad och att kulan försvunnit ut i skogen.

Eftersom spår av skottet mot ryggen saknas vid "58:an" skulle man kunna fråga sig om Carolin Stenvall skulle kunna ha blivit skjuten i ryggen på något annat ställe. Enligt tingsrättens bedömning torde väl detta knappast ha varit helt omöjligt men inte heller särskilt sannolikt med hänsyn till omständigheterna.

Påståendet i åtalet om att båda skotten skjutits vid "58:an" vinner visst stöd av vad vittnet Juhani Savolainen berättat om hur han hört två skott med visst mellanrum.

Dessa skott kan, om Juhani Savolainens berättelse är riktig, mycket väl ha kommit från "58:an". Emellertid bör hans uppgifter bedömas med försiktighet, eftersom han inte hörts i omedelbar anslutning till händelsen, utan avsevärd tid senare.

Frågan huruvida båda skotten skjutits vid "58:an" torde inte vara avgörande i målet, liksom inte heller frågan huruvida Carolin Stenvall låg ner eller ej när hon blev skjuten i ryggen, även om detta kan ha betydelse för bedömningen av Toni Alldéns uppsåt.

I åtalet har även påståtts att Toni Alldén vid "58:an" utövade mycket kraftigt trubbigt våld mot huvudet och den första halskotan på Carolin Stenvall. Toni Alldén har förnekat att han handlat på detta sätt mot henne. Emellertid är någon annan gärningsman inte tänkbar och Toni Alldén bör därför anses skyldig även till detta. Däremot finns det inte tillräcklig utredning som visar att detta våld mot Carolin Stenvall utövats vid "58:an" i anslutning till skjutningen och det har inte heller kunnat utredas om de skador som varit resultatet av detta våld uppkommit före eller efter döden. Våldet kan således ha utövats vid ett annat tillfälle på annan plats.

Levde Carolin Stenvall när hon blev skjuten?

Avgörande i målet är om Carolin Stenvall levde eller ej när hon blev skjuten.

Rättsläkaren Susan Sprogöe-Jakobsen har, när hon hörts i målet, uttalat att hon är helt säker på att Carolin Stenvall levde när hon sköts i ryggen, eftersom det i anslutning till skottsåret fanns en blödning som inte kunde ha uppkommit efter döden.

Tingsrätten finner ingen anledning att ifrågasätta Susan Sprogöe-Jakobsens slutsats, utan har att utgå från att Carolin Stenvall levde när hon blev skjuten av Toni Alldén. Dennes invändning att Carolin Stenvall redan var död när han sköt henne måste lämnas utan avseende.

Uppsåttligt dödande?

Toni Alldéns inställning i målet är att han inte haft uppsåt att döda Carolin Stenvall även om hon inte redan skulle ha varit död när han sköt henne.

Av Toni Alldéns egna uppgifter framgår att han, som uttryckt att han ville att hon skulle "försvinna", inte gjort något för att se efter om hon levde eller i vilket skick hon var efter att han hade lyft upp henne i sin bil vid Stenbron. Han har således inte kunnat utgå från att hon hade varit död. Toni Alldén har inte heller lämnat någon förklaring till att han skulle ha skjutit Carolin Stenvall trots att han antog att hon varit död.

Toni Alldén har åberopat att han vid den i målet utförda rättspsykiatriska undersökningen konstaterats ha en hyperaktivitets- och uppmärksamhetsstörning, ADHD, och att han fått en så kallad maladaptiv stressreaktion med ångestdepressiva inslag. Toni Alldén har påstått att detta påverkat honom att utföra gärningen.

Tingsrätten bedömer för sin del att det Toni Alldén åberopat inte utgör en tillräcklig förklaring till att Toni Alldén skulle, som han påstått, ha skjutit en redan död människa med två skott, varav ett i huvudet. Övervägande skäl talar enligt tingsrättens mening för att Toni Alldén haft ett direkt uppsåt att döda Carolin Stenvall. Under alla händelser har Toni Alldén visat en uppenbar likgiltighet inför möjligheten att Carolin Stenvall kunde ha varit vid liv och att hans skott skulle kunna orsaka hennes död. I varje fall kan således enligt tingsrättens bedömning ett så kallat likgiltighetsuppsåt tillskrivas Toni Alldén. Han bör därför dömas för uppsåttligt dödande av Carolin Stenvall.

Skall Toni Alldén dömas även för andra brott som förfarandet innefattar?

Som tingsrätten redan berört är det även utrett att Toni Alldén efter att ha skjutit Carolin Stenvall flyttat hennes kropp till Stenåldersboplatsen, där han bränt den, och därifrån en tid senare till Edeforsvägen. Toni Alldén har därigenom obehörigen

flyttat kroppen och behandlat den skymfligen på det sätt åklagarna också gjort gällande i åtalet.

I detta fall är det ett händelseförlopp som totalt varat ett antal timmar, från det Toni Alldén lyfte in Carolin Stenvall i sin bil vid Stenbron till dess han lämnade henne vid Stenåldersboplatsen. Därefter har Toni Alldén flyttat kroppen ytterligare en gång och företagit åtgärder för att försöka dölja brottet och försvåra utredningen, som att göra åverkan på sitt vapen, göra sig av med bilens bagagerumsmatta, lämna dieselindränkt trasa och förmodligen även tomhylsor vid "58:an".

Tingsrätten anser med hänsyn till omständigheterna att all Toni Alldéns befattningsmed kroppen har haft ett sådant omedelbart samband med dödandet av Carolin Stenvall att samtliga moment skall anses ingå som led i detta. Toni Alldén bör därför inte dömas särskilt för olaga frihetsberövande för att han fört bort Carolin Stenvall från Stenbron, eller för brott mot griftefrid för det sätt på vilket han behandlat hennes döda kropp, även om Toni Alldéns förfarande i och för sig kan anses innefatta även dessa brott. Tingsrätten anser att det i sammanhanget saknar särskild betydelse att Toni Alldén eventuellt inte haft ett uppsåt att döda Carolin Stenvall redan när han lastade in henne i sin bil vid Stenbron och att detta uppsåt kan ha uppkommit senare.

Mord eller dråp?

Den som uppsåtligt berövar annan livet döms enligt 3 kap 1 § brottsbalken för mord. Om brottet med hänsyn till de omständigheter som föranlett gärningen eller eljest är att anse som mindre grovt döms enligt 3 kap 2 § brottsbalken för dråp.

När man bedömer hur allvarligt Toni Alldéns brott är bör man enligt tingsrättens bedömning inte bara beakta omständigheterna i direkt anslutning till dödandet utan även vad som föregått och följt på detta. För tingsrätten framstår det sätt på vilket Toni Alldén behandlat Carolin Stenvall från och med upptakten vid Stenbron till

dess hon slutligen påträffades som så försvårande att gärningen bör bedömas som mord och inte som det mindre allvarliga brottet dråp.

Påföljden

Toni Alldén är tidigare ostraffad och levde till dess nu aktuellt brott inträffade under ordnade sociala förhållanden beträffande arbete, bostad och ekonomi. Av utredningen om hans personliga förhållanden framgår emellertid att han har en alkoholproblematik och även en psykisk problematik som han sökt hjälp för.

Efter att det i ett läkarintyg enligt 7 § personutredningslagen föreslagits att en rättspsykiatrisk undersökning skulle utföras kom en sådan på hans egen begäran till stånd före åtalets väckande.

I det rättspsykiatriska utlåtandet görs bedömningen att Toni Alldén inte har begått gärningen under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att han inte lider av en allvarlig psykisk störning och att det inte finns behov av eller förutsättningar för rättspsykiatrisk vård. I utlåtandet görs bedömningen att Toni Alldén har vissa narcissistiska och antisociala drag och dessa i kombination med hyperaktivitets- och uppmärksamhetsstörning, ADHD, och ett aktivt alkoholberoende kan vara en förklaring till att han genomfört gärningen. I efterförloppet bedöms han ha fått en s.k. maladaptiv stressreaktion med ångestdepressiva inslag. Det finns enligt utlåtandet inga hållpunkter för att Toni Alldén tappat verklighetsförankringen (haft hallucinationer eller vanföreställningar) under någon del av händelseförloppet fram till anhållandet.

Eftersom det enligt det rättspsykiatriska utlåtandet inte finns förutsättningar för rättspsykiatrisk vård skall påföljden bestämmas till fängelse. Annan påföljd kommer uppenbarligen inte i fråga.

Fängelse tio år eller livstid?

Påföljden för mord är enligt 3 kap 1 § brottsbalken fängelse tio år eller livstid

Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2007 s. 194 uttalat att vid straffmätningen för mord livstidsstraffet bör förbehållas de allvarigaste fallen.

Tingsrätten anser att de omständigheter som medför att gärningen av tingsrätten bedöms som mord och inte som dråp även innebär att brottet i påföljdshänseende bör anses tillhöra de allvarigaste fallen, för vilka påföljden bör bli livstidsstraff.

Enligt tingsrättens bedömning finns det inte tillräckliga förutsättningar att tillämpa strafflindringsreglerna i 29 kap 3 § brottsbalken på den grunden att Toni Alldén till exempel till följd av en psykisk störning, sinnesrörelse eller någon annan orsak haft starkt nedsatt förmåga att kontrollera sitt handlande, eller att hans handlande skulle ha stått i samband med hans uppenbart bristande utveckling, erfarenhet eller omdömesförmåga.

Tingsrätten dömer följaktligen Toni Alldén för mord till fängelse på livstid.

Skadestånd

Toni Alldén är på grund av brottet skyldig att utge skadestånd till därtill berättigade.

Carolín Stenvalls föräldrar Per Stenvall och Eina Stenvall, hennes syster Annika Stenvall samt henens pojkvän Richard Svensson har samtliga yrkat ersättning enligt 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen för personskada som åsamkats dem till följd av dödsfallet. De har samtliga gjort gällande att de stått den avlidna särskilt nära. Den personskada de gör gällande förefaller, även om detta inte uttryckligen angivits, avse psykiska besvär av övergående natur (sveda och värk) som de drabbats av med anledning av dödsfallet.

Var och en av Per Stenvall, Eina Stenvall, Annika Stenvall och Rickard Svensson har anfört att de belopp de yrkat överstiger den i praxis fastställda normala schablonersättningen, som för uppsåtligt dödande är 50 000 kr för en anhörig som stod den avlidne särskilt nära. De har gjort gällande att de belopp de yrkat är skäliga med hänsyn till omständigheterna i målet, såsom den utdragna rättsprocessen, den mycket stora offentliga uppmärksamheten och det sätt som Toni Alldén hanterat Carolin Stenvalls kvarlevor på. En konsekvens av dessa omständigheter är att läkningsprocessen enligt dem har ett utdraget förlopp.

Per Stenvall har anfört att han sedan den 29 september 2008 varit sjukskriven på heltid och att brottet gett upphov till sådan psykisk ohälsa att han saknar arbetsförmåga. Eina Stenvall och Annika Stenvall har anfört att de av samma skäl är sjukskrivna på heltid sedan den 23 september 2008 respektive den 3 november 2008.

Från Toni Alldéns sida har medgivits 25 000 kr i ersättning till envar av Per Stenvall och Eina Stenvall, eller 50 000 kr i fall tingsrätten dömer Toni Alldén för uppsåtligt dödande. Toni Alldén har anfört att det inte finns anledning att frånga schablonbeloppen enligt nuvarande praxis.

Beträffande Annika Stenvall och Richard Svensson har Toni Alldén bestritt skyldighet att utge skadestånd på den grund dessa åberopat. Toni Alldén har gjort gällande att varken Annika Stenvall eller Rickard Svensson hade etablerad hushållsgemenskap med Carolin Stenvall och att de inte kan anses ha stått Carolin Stenvall "särskilt nära" i den mening som avses i det aktuella lagrummet i skadeståndslagen.

För det fall tingsrätten skulle finna att ersättningsskyldighet föreligger har Toni Alldén som skäligt skadestånd vitsordat 20 000 kr till vardera Annika Stenvall och Rickard Svensson för det fall han döms för de brott han erkänt och 30 000 kr till

dem vardera för det fall han döms för uppsåtligt dödande. Trots inställningen vad det gäller skadeståndsskyldigheten har Toni Alldén medgivit att utge 20 000 kr till vardera Annika Stenvall och Rickard Svensson. Om tingsrätten skulle finna att skadeståndsskyldighet föreligger skall de medgivna beloppen avräknas.

Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2004 s 26 utvecklat principerna för skadestånd av nu aktuellt slag. Svea hovrätt har vidare i en dom den 6 mars 2009 i mål T 8372-08 (Engla Höglund-målet) ytterligare uttalat sig om utdömande av schablonbelopp för personskada som drabbat nära anhörig till följd av dödsfall.

I det angivna målet hade underrätten i vissa fall överskridit schablonbeloppen på grund av att omständigheterna kring brottet för de anhöriga varit särdeles plågsamma. Hovrätten ogillade de anhörigas överklagande av tingsrättens dom i skadeståndsdelen och uttalade att det inte fanns utrymme att döma ut högre ersättning än vad tingsrätten gjort. I domen uttalade hovrätten att det i princip inte finns utrymme för underdomstolar att tillskapa nya och olika schabloner med hänsyn till omständigheterna kring den skadeståndsgrundande handlingen. När ersättningen bestäms schablonmässigt saknades det vidare förutsättningar för en domstol att försöka värdera lidandet för de närstående olika beroende på hur nära de stod den avlidne.

Denna tingsrätt bedömer för sin del att Svea hovrätts uttalande är väl kategoriskt. En underdomstol bör enligt tingsrättens mening, om speciella omständigheter påkallar detta, kunna frångå de normala schablonerna och göra en mer nyanserad bedömning.

I detta fall har omständigheterna enligt tingsrättens mening varit sådana att läkningsprocessen för de anhöriga torde ta längre tid än normalt. Ett tecken på detta är att Carolin Stenvalls föräldrar och syster är sjukskrivna på grund de påfrestningar de drabbats av på grund av brottet.

Tingsrätten anser sig kunna frångå de normala schablonbeloppen på grund av de speciella omständigheterna i detta fall när det gäller Carolin Stenvalls föräldrar. Envar av Per Stenvall och Eina Stenvall tillerkänns därför ersättning för personskada med 75 000 kr.

Annika Stenvall har när hon hörts som målsägande beskrivit sitt förhållande till Carolin Stenvall, som varit hennes enda syskon, och som stått henne förhållandevis nära i ålder. Tingsrätten ifrågasätter inte att Annika Stenvall stått Carolin Stenvall särskilt nära trots att de inte haft etablerad hushållsgemenskap. Även Annika Stenvall bör därför tillerkännas ersättning för personskada med anledning av dödsfallet. För hennes del kan ersättningen bestämmas till schablonbeloppet 50 000 kr.

Rickard Svensson har också hörts som målsägande med anledning av sitt anspråk på skadestånd. Han har berättat att han och Carolin Stenvall träffades under friluftsutbildning i Finland och att de i januari 2007 blev ett par. På skolan bodde de tillsammans på internat och träffades dagligen. Båda reste till och från och periodvis var de borta från varandra upp till en månad. Rickard Svensson gick ut skolan våren 2007 och han och Carolin Stenvall arbetade under sommaren på samma ställe. På hösten åkte Carolin Stenvall tillbaka till Finland och Rickard Svensson arbetade i Kiruna. De träffades en helg under hösten. I januari 2008 skadade Carolin Stenvall sitt knä och flyttade till sina föräldrar i Piteå. Hon hälsade på honom i Kiruna så ofta och så länge det gick på grund av hennes läkarbesök och annan behandling. Det var tidigare bestämt att de båda skulle arbeta i Värmland under sommaren 2008, men på grund av skadan tackade Carolin Stenvall nej till arbetet. Hon kom emellertid ned en vecka och hälsade på. Planerna för framtiden var att de skulle flytta ihop nu när Carolin Stenvall hade gått ut skolan. De ville få ett normalt liv och bo tillsammans och bo i eget hus eller lägenhet. Carolin Stenvall skulle få komma på intervju för ett arbete på Ishotellet och Rickard Svensson hade fått arbete på ett företag intill Ishotellet och de skulle ha möjlighet att bo

tillsammans i den bostad Rickard Svensson erhållit genom sin arbetsgivare. Under tiden Rickard Svensson och Carolin Stenvall inte bodde ihop eller var ifrån varandra hade de daglig kontakt via dator och mobiltelefon.

Av Rickard Svenssons berättelse framgår att han och Carolin Stenvall inte haft en etablerad hushållsgemenskap och att en egentlig sådan låg inom en obestämd framtid. Rickard Svensson har därför enligt tingsrättens bedömning inte stått Carolin Stenvall "särskilt nära" i den mening som avses i 5 kap 2 § 1 st 3 p skadeståndslagen trots deras etablerade förhållande som pojkvän/flickvän. Toni Alldén har därför inte någon skadeståndsskyldighet enligt lag. Tingsrätten tillerkänner emellertid Rickard Svensson de 20 000 kr Toni Alldén medgivit oavsett skadeståndsskyldigheten.

Toni Alldén har medgivit att till Per Stenvall och Eina Stenvall utge de belopp de yrkat för inkomstförlust med anledning av sjukskrivning, samt det belopp Eina Stenvall yrkat för läkarkostnader.

Toni Alldén har vitsordat skäligheten i och för sig av det belopp Annika Stenvall yrkat för inkomstförlust med anledning av sjukskrivning och det belopp hon yrkat för läkarkostnad. Toni Alldén har emellertid bestritt skyldighet att utge skadestånd i denna del eftersom Annika Stenvall och Carolin Stenvall inte haft en etablerad hushållsgemenskap.

Eftersom tingsrätten redan funnit att Annika Stenvall är en anhörig som stått Carolin Stenvall särskilt nära bör hennes yrkande om skadestånd bifallas även i fråga om inkomstförlust och läkarkostnad.

Dödsboets skadeståndsyrkande har medgivits.

Sammanfattningsvis skall Toni Alldén utge skadestånd till Per Stenvall med

93 723 kr, till Eina Stenvall 89 322 kr, till Annika Stenvall 59 032 kr, till Rickard Svensson 20 000 kr samt till dödsboet efter Caroline Stenvall 50 509 kr, i samtliga fall jämte yrkad ränta.

Övriga frågor

Kvarstad

Toni Alldén har medgivit att tidigare meddelat beslut om kvarstad skall bestå och tingsrätten förordnar att så skall ske.

Åklagarens särskilda yrkanden om förverkande och fortsatta beslag

Toni Alldén har medgivit yrkandena. Dessa är lagligen grundade och skall bifallas.

Häktning

Det är inte uppenbart att skäl till häktning saknas och det finns på grund av det långa fängelsestraffet viss flyktfara. Toni Alldén skall därför kvarbli i häkte.

Målsägandenas rättegångskostnader

Per Stenvall, Eina Stenvall, Annika Stenvall och Rickard Svensson har yrkat att Toni Alldén skall förpliktas att ersätta dem kostnaderna för deras inställelse till tingsrättens huvudförhandling, i den mån dessa inte ersätts av allmänna medel.

Toni Alldén har bestritt bifall till yrkandena.

Annika Stenvall har i målet hörts på åklagarens begäran och hon har av tingsrätten tillerkänts viss ersättning av allmänna medel. I övrigt har begäran om ersättning av allmänna medel lämnats utan bifall.

Per Stenvall, Eina Stenvall, Annika Stenvall och Rickard Svensson har i målet fört talan om skadestånd och fått bifall åtminstone delvis. Toni Alldén är som tappande part skyldig att ersätta dem för rättegångskostnad och skall därför ersätta deras inställelsekostnad i enlighet med vad som framgår av domslutet.

Ersättningen till målsägandebiträdet

Vad Håkan Kjellgren yrkat i ersättning som målsägandebiträde för Per Stenvall, Eina Stenvall, Annika Stenvall och Rickard Svensson kan med hänsyn till omständigheterna anses skäligt.

Ersättningen till försvararen

Leif Gustafsson har, utom för tidsspillan och utlägg yrkat ersättning för arbete med ett belopp som motsvarar en tidsåtgång av 330 timmar. Han blev förordnad till offentlig försvarare för Toni Alldén den 17 oktober 2008.

Vid genomgången av Leif Gustafssons kostnadsräkning har tingsrätten kunnat notera att Leif Gustafsson i och för sig angett de åtgärder han vidtagit i målet och tidsåtgången för enskilda åtgärder. Tidsåtgången har emellertid angivits schablonmässigt och tiden för telefonsamtal har till exempel angivits i 15 minuters intervaller och i övrigt har tidsangivelserna för det mesta angivits i 30 minuters intervaller. Detta sätt att debitera medför mycket lätt en överdebitering, som i mål av denna omfattning kan bli avsevärd.

Även om målet varit förhållandevis omfattande (huvudförhandlingen pågick ungefär 3,5 dagar), handläggningen pågått under lång tid och målet dessutom varit förhållandevis komplicerat utredningsmässigt, även om Leif Gustafssons huvudman i huvudsak erkänt de faktiska omständigheterna, ifrågasätter tingsrätten om all den angivna tidsåtgången varit nödvändig och överhuvudtaget om den sammanlagda angivna tidsåtgången på grund av sättet att redovisa tid återspeglar verklig tidsåtgång. Leif Gustafsson har till exempel angivit en tidsåtgång av 57 timmar enbart för telefonsamtal och faxmeddelanden. Kostnadsräkningen innehåller huvudsakligen poster av rutinmässig karaktär och den stora tidsåtgången har inte närmare motiverats, även om det framgår att Leif Gustafsson tagit del av omfattande utredningsmaterial och deltagit i förhör med Toni Alldén under förundersökningen. Enligt tingsrättens bedömning borde inte målet ha krävt så stor

GÄLLIVARE TINGSRÄTT

DOM
2009-03-19

B 655-08

tidsåtgång som Leif Gustafsson redovisat. Eftersom tidsredovisningen inte framstår som tillförlitlig och med beaktande av målets omfattning och svårighetsgrad och omständigheterna i övrigt bedömer tingsrätten att Leif Gustafsson bör tillerkännas en ersättning för arbete motsvarande en tidsåtgång av 250 timmar. Detta motsvarar i princip arbete på heltid i cirka sex veckor, vilket tingsrätten anser kan vara skäligt.

Återbetalningsskyldighet

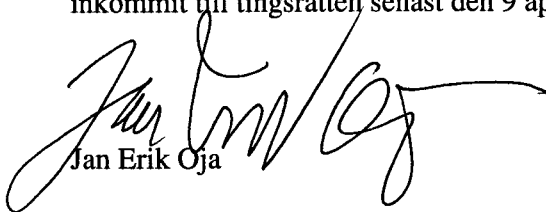
På grund av fängelsestraffets längd och den skadeståndsskyldighet som ådömts Toni Alldén bör kostnaderna för målsägandebiträde och försvarare stanna på staten.

Ersättning till brottsofferfonden

Toni Alldén skall utge lagstadgad ersättning till brottsofferfonden.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (Dv 400)

Skriftligt överklagande ställs till Hovrätten för Övre Norrland men skall ha inkommit till tingsrätten senast den 9 april 2009.

Jan Erik Oja

I avgörandet har deltagit lagmannen Jan Erik Oja samt nämndemännen Inga-Maj Falk, Ingrid Josefsson och Sture Köhler.
Enhälligt.

Avräkningsunderlag, se bilaga

Innehållsförteckning

YRKANDEN M.M.	5
Åklagarens yrkanden	5
Ansvarsyrkande	5
Särskilda yrkanden	5
Målsägandens yrkanden	6
Frihetsberövande	7
Kvarstad	7
 BAKGRUND	 7
 DOMSKÄL	 11
Skuldfrågan	11
Toni Alldéns inställning till åtalet	11
Kriminaltekniska undersökningar	11
Rättsmedicinsk obduktion	14
Toni Alldéns berättelse	16
Vittnen	20
 Tingsrättens bedömning i skuldfrågan	 25
Vad hände vid Stenbron?	28
Vad hände vid "58:an"?	30
Levde Carolin Stenvall när hon blev skjuten?	35
Uppsåttligt dödande?	36
Skall Toni Alldén dömas även för andra brott som förfarandet innefattar?	36
Mord eller dråp?	37
 Påföljden	 38
Fängelse tio år eller livstid?	39
 Skadestånd	 39
 Övriga frågor	 44
Kvarstad	44
Åklagarens särskilda yrkanden om föverkande och fortsatta beslag	44
Häktning	44
Målsägandenas rättegångskostnader	44
Ersättningen till målsägandebyråen	45
Ersättningen till försvararen	45
Återbetalningsskyldighet	46
Ersättning till brottsofferfonden	46
 HUR MAN ÖVERKLAGAR	 47

2009-03-19

Gällivare

Mål nr B 655-08

Underlaget avser

Person-/samordningsnummer/födelsetid 571230-9011	Datum för dom/beslut 2009-03-19
Efternamn Alldén	Förnamn Jack TONI

Ovan angiven person har under en sammanhängande tid av minst 24 timmar varit frihetsberövad som anhållen, häktad eller på något annat sådant sätt som avses i 19 a § lagen (1974:202) om beräkning av strafftid m.m. eller 10 a § lagen (1998:603) om verkställighet av sluten ungdomsvård under nedan angivna tider.

Frihetsberövad

Frihetsberövandet hävt/upphört/avbrutet

Datum	Datum
2008-10-16	

Särskild anteckning

- ☐ Kriminalvården har lämnat domstolen en underrättelse om att det finns uppgifter hos kriminalvården som är av betydelse för avräkning (8 § förordningen (1974:286) om beräkning av strafftid m.m.).

Särskild upplysning till kriminalvården m.fl. myndigheter

- ☐ Det finns tidigare meddelad dom, beslut eller avräkningsunderlag enligt 12 a § strafföreläggandekungörelsen (1970:60) som innehåller uppgift om frihetsberövande som har betydelse för avräkning (3 § 4 förordningen (1990:893) om underrättelse om dom i vissa brottmål, m.m.).

Jan Erik Björk
.....
Underskrift